Zabern, St.- u. Landesbibl., Msc. 1, fol. 2r

Quo ordine legant̄ t. Dom. i. de ad
uentu dn̄i. Ponit Esaias adlegendū usq; in.iii. fr̄.
ieunii. Evanglm. In.iii. euangelu ihū xp̄i.
una queq; dn̄ica suū euangelium habet. In.iii.
fr̄. Ieunii.euanglm. Missus est gabriel angl̄s In.v.
fr̄. Sermo sci Augustini. legimus sem Moysen. quos
inquā quemā occidet. In.vi. fr̄. Euanglm Laurg
maria. Sabb̄ Euanglm Anno xv. imperii. Dominica
uentura t. adu. De expositione euangelii eidem
beam Greḡ pp̄. Cū pesaur uocē dn̄s derelicte gentili
am loqueret. Inuigilia nat̄ dn̄i. Euang̃. Cū esset de
sponsata. Post dn̄icā. iii. q̄ dies sup fuerint usq; inna
uitatē dn̄i. Sermones de aduentu sunt legendi In
natiu dn̄i et Sci Stephani et sci Ioh̄ et Innocentii. Ter
nes ppria et Euang̃ legant̄. Inoct̄. lect̄. cupiemus
aliquid. euanglm post qm consumati sunt dies. viii.
Inoct̄ sci Stephani. Epl̄e Pauli ponunt̄ adlegendū
usq; In.l xx̄e. et Dominic̄ et Pruatus octaū. Dom infra
oct̄ dn̄i siue infra oct̄ Epiph̄. sermones de festiuitate
legant̄. et Euangelia ppria Inepiph̄. t Omis sicuentes. et
noct̄ eidem t. Vidit Iohs turbam uenientē adse. et euāglia
ppria. In lxx̄ma. liber geneseos ponit̄ adlegendū usq; in
capite ieunii. Jncapite ieunii usq; in dnica de passione
ponunt̄ euanglia ppria adlegendū. Dnica inquadrage
sima legit̄ sermo. Audistis fr̄es k̄m. Dnica. ii. Semut

ex. Dns omnium. Inkal Aug̃. usq; inkal Sept̄b.
legunt̄ Parabole salem̄. & Inprincipio. Inkal
Sept̄b. Dom. i. xii. legit̄ Iob t usq; k Nouēb.
ex. Adapiat dns. Inkal Nouēb usq; admensem
decembr̄, legit̄ Ezechiel pr̄h̄. Ex. Vidi dnm.
Infra oct̄ Sci Marum. legunt̄ omel̄ super
Ezechielem beati Gregorii pp̄. Inmatheus scr̄i.
Innatale sci Siluestri vita a legit̄. Euangelium
Vigilar. Inoct̄ sci Iohannis euanglē. Sechs
Nouum nouū ure fraternitati. Vita Sci Hylarii.
Evangeliū. Q ui uos audit me audit. Legit̄
de sco Felice inpm̄. Vita sci Mauri abbatis.
Evangeliū Ecce nos reliquim̄ omia.

non pnunciat̄ euangelium admanum. Sc̄o nis
xii. legunt̄ de festiuitate. Inocteu sc̄i Epi
scorum legunt̄. siue uita. siue Passio cum
evvangelio suo. Inuigilia sci Iohannis bapt̄.
pronunciatur euuangeliū admanū. Fuit
in diebus herodis reg̃. et Factum est. m. lect̄. Infra
octaua eiusdem. Octaua ap̄lor̄ Petri
et Pauli. legunt̄ sermones de festiuitate
adnoct̄ Infra octaua Assumptionis Sc̄e

Quo ordine legant̄ t. **Dom.** i. de ad
uentu dn̄i. Ponit Ezechiel adlegendū usq; in mil. Dñ.
ieunii. Euangl'in. In illo tp̄e cū audisset Iohs in
una queq; dnīca sui euangelium habet. Inuen.
Fē Ieunii. euangl'in. Missus est gabriel. ang̃l's In. v.
Fē. Sermo sēi Aug̃stini. Sequimur sem Moysen. Duos
unquā duenā oīdet. In .vi. Fē. Euangl'in Exurg
maria. Sabb̄ Euangl'in Anno xv. imperii. Dominica
uentura l'adii. De expōne euang
beati Greg̃ pp̄. Cū pesaret noctē dns derelicto gentili
tm loqueret. Inuigilia Nat dn̄i. Euang'. Liber de
sponsa. Post dn̄icā. iii. q̄ dies sup fuerit usq; inna
uitatē dn̄i. Sermones de aduentu sunt legendi. In
natiu dn̄i i Sēi Stephani. sēi Iohis i Innocentiū. Ser
nes ppria i Euang̃ legant̄. Inocē. Lect. aperuit s
aliquid. euangl'in post qm consumati sunt dies. viii.
Inocē sēi Stephani. Epla Pauli ponunt adlegendū
usq; In. l. xx. i Dominice i Priuatus dieb'. Dom infra
octā dn̄i siue infra octā Epiph. sermones de festiuitate
legant̄ i Euangelia ppria Incipit. t Omis sicut mes. i
Innocē eōdem t. Vidit Iohs Iesum uenientē ad se. i euāgl'a
ppria. In Lxx̄ma. Liber geneseos ponit adlegendū usq; in
capite ieunii. Jncapite ieunii usq; in dnīca de passione
ponunt euangl'a ppria adlegendū. Dnīca in quadrage
sima legit sermo. Audistis frēs kem. Dnīca. ii. Sumite
Isaie. Dnīca iii. Joseph cū xv. ēet annos. Dnīca iiii.
Erabat moyses. Dnīca de passione Jeremias in cipit. Dom
i palmis sermo psalmi xxi. Fē. ii. Euangl' Ante sex pase.
Fē. iii. Sermo de passione. Fē. iiii. Ego uir uidi de tribu
Jeremie. Fē. v. vi. i Sabbm legit eccl̄a ron
legunt in pascha ollēp
pascha beati de eccl̄a beati Gregorii pp̄.
Oportet frēs
oct̄ pasche. Incipiunt apl̄ice usq; adfirmati sū
bam. legit usq; ad
p̄ pascha legit Apostolus sūb. R. Dignus es Dñe
Ori iii. i v. legunt. vii. Epla Canonice. Jacobi. i.
i Sabbto. i alie i ascensione dn̄i. beati de expōne
Recumbentib̄ xi. i dns quidē dicit. Ineraslino adnoct beati
de actib̄ apl̄or. usq; sabbatū ung̃ penit costen. Dominica
post ascensionē i Inoct Ascensionis sermones de as
censione ad vigilia. Oct̄ ascensionis euangl'a Ecce ego
mitto. Inpenit costen de expōne euangelii
beati Gregorii pp̄. Audistis frēs kem. q̄ spes ses super
discipl's. Tertia octauā euangelia ppria. In octana
penit costen de sca trinitate. Ingressus sermo
inquisitionis. In benedicat no
penit costen usq;

Ingressus sancti Augustini episcopi de ordine psallendi.

non pnuncietur ecclesiastica ad mandatum. sicut
xvii. legunt
scoran
cxv
Sci Iohannis bapt.
pria
euangelia ad
inocēs herodis reg. i
octana eiusdem
i Pasca legunt sermones de festiuitate
adinoct: Infra octauam assumptionis Sce
Marie. Legunt Cantica Canticorum
In dedicatione sci Michaelis legunt ad
noct: de expōne euangelia Sancti pp̄.
Nouem esse ordines angelorum. hō homi. De
eadem
de u legit Mat

[illegible] fratri leandro ep̄o
Gregorius [illegible]
Dilectissimo fratri beatissime Constantinopolitane
urbis regnoscite. cū me illic sedis apostolice respon
sa constringerent: et te diuine timoris causa
fidei uisigotharū legatio detineret. omne
mentis ambitus q̄ mecū de me dissidebat

Liber Sce Marie Sancti Emmerami Ratisbonensis

Zeiss, St.- + Univ.-Bibl., Mscr. 1, fol. 2r

Isaac. Dnica.iii. Joseph cū.xv. cēt annoꝝ. Dnica.iiii.
Srabat moysēs. Dnica de passione Iheremiē ī cepiū. Dom
ī palmis sermo psalmi.xxi. Fē.ii. Euangl Ante sex dies pase.
Fē.iii. Sermo de passione. Fē.iii. Ego ur̄ uideō de ultimis
ieremię. Fē.v. vi. ℣ Sabbo ut legā ecclā romana.
legant inpaschali sollēpnitate condiana euangelia. Oct
paschę Leo de exposit euglii beati Gregorii pp. Cū ēet
Oportet frēs kmī de tanta sollēpnitate Fē.ii. Post
oct paschę. Incipiunt act apl̄oꝝ. usq; adfuturū sab
batū. ℣ legū usq; sanctū adhuc spūs. Dnica.i. ℣ ii.
p̄ paschā legū Apocalipsis. lib. R̄ Dignus es. Fē ppa.
Dnica.iii. ℣ v. legunt. vii. Epl̄ę Canonice. Iacobi. i.
R̄ Sioblū. ℣ alie ī ascensione vñi. Leo de expositione
Recubentib⁹ xi. ℣ dns qdē ihc. In crastino adnoct Leo
de actib⁹ apl̄oꝝ. usq; sabbatū ut̄ penē costen. Dominica
post ascensionē ℣ Inoct Ascensionis sermones de as
censione ad evglā. Oct ascensionis euanglā Ecce ego
mitto. Inpenē costen Le de expositione euangelii
beati Gregorii pp. Audistis frēs kmī. qd spe ses̄ super
discipl̄os. Et tota octava euangelia ppa. In octava
penē costen lect de sca trinitate. In gemo sumo
inquisitionu. R̄. Benedicat no ds Dom. ii. post
penē costen usq; in kal Aug. lib Regū legunt.

Incipit pfatio beati gregorii pp in

M arie. legunt Cantica Canticorum
In dedicatione sci Michaelis legunt ad
noct. de expositione euangelii Sorēg pp.
Novem esse ordines angelorū hūs kmī. De
eadem exposit omelię legunt lectiones infra
oct. Inoct ad̄e ii legū Mccc. tam arch mich.

Remeāssio et sanctissio fratri leandro exepiscopo:
Gregorius servus servoꝝ dei.
Dudū te frater beatissime Constantinopolitana
urbe regressum. cū me illuc sedis apostolice respon
sa constrngerent: et te illuc Tūta ꝑ causis
fidei wisigothar̄ legatio ꝑduxisset. omne
m tuis auribus qd mihi de me displicebat
exposui. ī

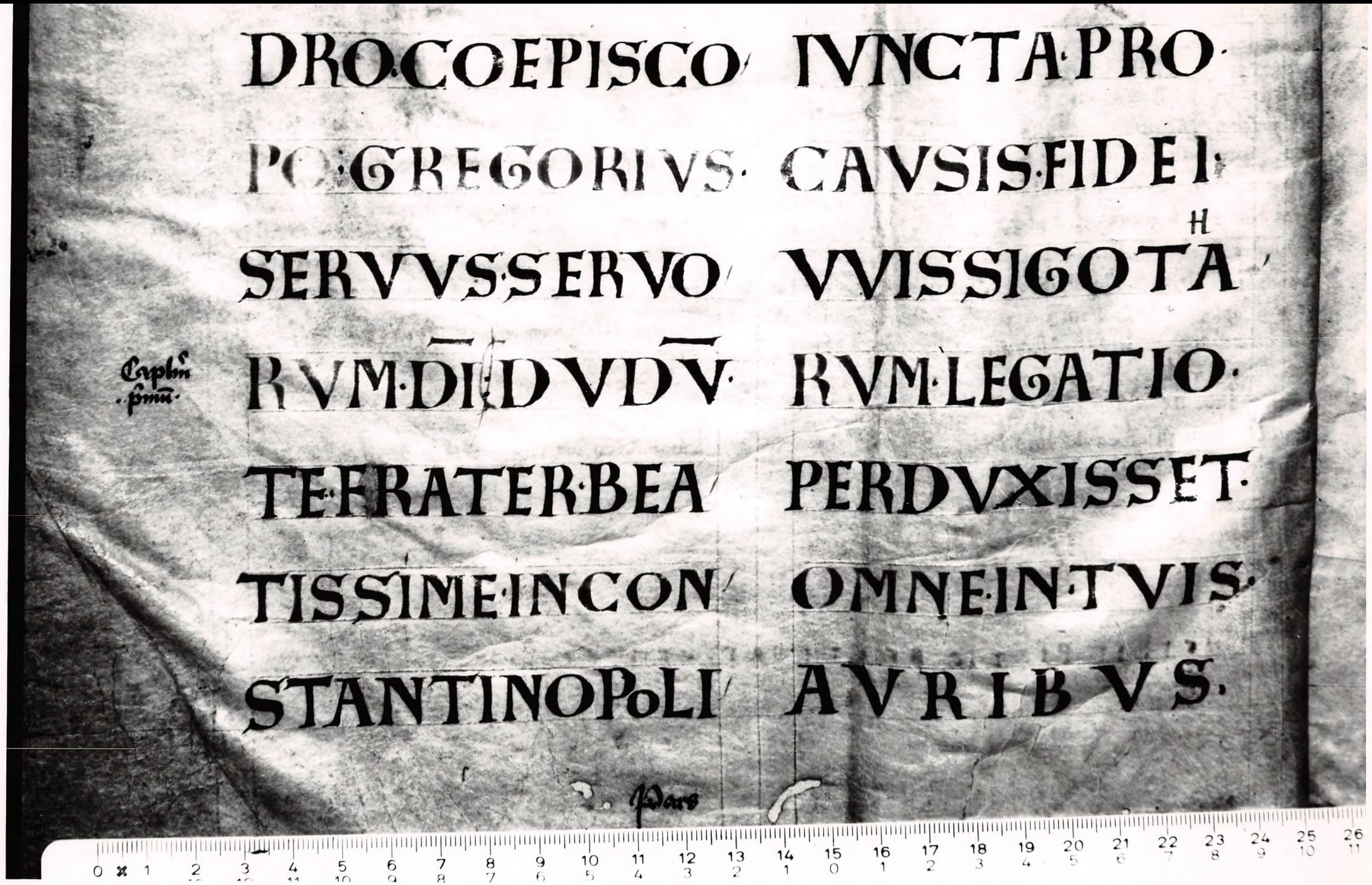
Liber Sce Marie. Sēgr Cipani ī Tyrenbi

Zeitschr. f. Kirchengesch. Hs. 1. fol. 2ᵛ

Incipit epla bti gregorij pape ad leandrum epm

EVE TANA VRBE
REN COGNOSCENS
TIS CVM EILLIC SE
SIMO DISAPOSTOLICE
ET RESPONSACON
SANCTISSIMO STRINGERENT
FRATRI LEAN ET TEILLVC IN

DRO·COEPISCO IVNCTA·PRO·
PO·GREGORIVS· CAVSIS·FIDEI·
SERVVS·SERVO VVISSIGOTA
RVM·DI·DVDV· RVM·LEGATIO·
TE·FRATERBEA PERDVXISSET·
TISSIME·INCON OMNE·IN·TVIS·
STANTINOPOLI AVRIBVS·
Capln pmu·
Pars
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
Leibst. Ms. 1, fol. 2v

nra exposmo ormir. dignū pfte
to est, urquasi edita soboles spem
em suę matris imitatur. Nouā uero
translationē differo. sed cū pbam
onis causa amę erigit. nunc nouā.
nunc uetere. pcthimonia adsu
mo. Utqua sedes aptica. cui dō
auctore prsideo una que urmir.
mea quoq: labor studu. eruta que
fulciatur. EXPLICIT AMEN.

DŌ GRATIAS SEMPER.

INCIPIT LIB. MORA LIVGREGORII: IN

scriptor habeatur; Et alij

SCRIPTOR HABEATVR; ET ALII

qđ moysen: alij uniq̄ dicebat

QVIDEM MOYSEN. ALII VNVM QVEM

liber ex quo apparet scriptorē huius ope
ris fuisse suspicamur; Qua enim in
libro geneseos iobab de stirpe esau
descendisse; et balac filio beor unig
nū successisse describit: hunc bea
tū iob longe ante moysi tempora
extitisse crediderim. Morem pfte
to sacri eloquii nescientes: qua in
superiorib: suis partibus solę lon
ge breuiter post seriptura prestrin
gere: cū studet ad alia subtilius
enumeranda pperare. Unde et illic
iobab. prius quā regeš inissahel er

LIBRI

EXPOSITIONE BEA TI IOB: PONTEM PLATIONĒS VPTA

PARS PRIMA LIBRI V.

Int multos

NER MVLTOS .xp.

sepe int

SEPE QVERITVR:

quis libri hui⁹ aub

QVIS LIBRI BEATI IOB

ustorem fuisse memoratur. Neque
quā ergo extimisse ante legem cog
noscitur: qui israhelitarum iudicii
tempore fuisse signatur. Quod dū
quidā minus caute considerant:
morem gestorū illius quasi longe
ante positi scriptorem putant. Ut
uidelicet is qui ponitur a deuota
one nr̄a legis p̄cepta edoctus ipse
credatur etiam exemplis uirtutis historia. uirtutis ad nos exempla mandasse. Nonnulli uero uidelicet
scriptore huius operis unū quem

Zerbst, Mscr. 1, fol. 6v

nrā exposmo ormur. dignū pfec
to est. urquasi edm sobolesc spec
em suę mamsmittitur. Nouā uero
trans Latonē dissero. sed cū pbm
onis causa amc erigit. nunc nouā.
nunc uetrem. prestimonia adssu
mo. Utqua sedesc aptica. cui dō
uctore psidio umaquc ummr.
ma quoq: Labor studu cumaquc
fulciatur. Explicit amen.

DŌ GRATIAS Semper.

INCIPIT LIB. MORA
LIVM GREGORII: IN
EXPOSITIONE BEA
TI IOB: PONTEM
PLATIONES VPTA
RPSRIMA LIBRI V.
NER MVLTOS. vi.
SER OVERITVR:
QVIS LIBRI BEATI IOB

sipon habeat; Et alij
SCRIPTOR HABEATVR, ET ALII
qdē mopsen: alq vnūpīdicer
QVIDEM MOYSEN. ALII VERO QVEM
liber ꝯphens scriptorē huusopc
rissuisse suspicamur, Quia enim in
libro geneseos iobab de stirpe esau
descendisse. et balac filio beor inpg
nū succcssisse describimur: hunc bea
tū iob longe ante mosi tempora
extitisse credidimus. Mosen pfec
to sacn eloqui nescimus: quia in
superiorib: suis p.mbus solaq; lon
ge breuitc post scriptis prestmn
gre: cū studeat ad alia subtilius
enumeranda, pperare. Unde et illic
iobab. prius quā regesc inissahel ex
stitisse fuisse memoramur. Nequa
quā ergo extitisse ante legem cog
noscimur: qui issahel mcorū ꝯ iudicū
tempore fuisse signatur. Quod dū
quidā minus caute considerant:
moysen gestorū illius quasi longe
ante posita scriptorem putant. Ut
uidelicet is qui ponit ad erudi
onē nrām legis pcepta edere ipse
credatur eam et egressionis suę hsto
ria, utpotc ad hoc ipsum scripta ne an
dasse. Nonnulli uero [illegible]
scripturē huusc operis [illegible]

Bentley Mss, fol. 35 r

mor aut̄ dī & hominū homo xp̄s
ihs. uncuncīscum & semp & com
nue habet p̄sentē. qua & cr illo
isdem sp̄s. p̄substantiā. p̄fertur. Rec
te ergo & cū insēis p̄dicatorib: ma
neat. inmediatore singulariter
manere p̄hibetur. Qua inistis per
grām manet ad aliquid. nullo
aut̄ p̄substantiā manet adcunc
ta. Sicut enī corpus nr̄m sensum
tamū modo tactus agnoscit. ca
put aut̄ corporis usum simul omī
um quinq; sensuum possidet. ut
uideat. audiat. gustet. odoretur.
uero adtempus aliquando subla
tis consolet̄ humilitas. qua ad
clamonē mentē fortasse sublevia
bam. Cum igitur concessa nobis
uirtutū signa subtrahuntur. dica
mus recte. DNS DEDIT·DNS ABSTVLIT.
SICVT DNO PLACVIT ITA FACTVM EST.
SIT NOMEN DNI BENEDICTVM. Tunc
enim uere ostendimus qua accep
ta recte tenuimus. cūp̄sertim, equa
nimiter admonemur sublata tole
ramus. EXPLICIT LIBER. II.

INCIPIT LIBER: III:

tangat. ita membra supni capitis
inquibusdā uirtutibus cōmicant.
ipsum uero caput incunctis uirtu
tibus flagrat. Dissimulatur ergo spūs
d
inullo manet. aquo pnatura num
quā recedit. Dona uero cuius quib:
aduitā tenentur sine periculo a—
mitti nonpossunt. dona autem
quibus uitę sēnas demonstratur.
plerūq: uirtutū est. sine dispendio
subtrahuntur. Illa ergo pnā cruci
tione tenenda sunt. hęc paucis
puccnb: exquirenda. Inillis nos
tangat formido nec petant. inistis

li cui se aduersū substantia alīt exhibet. ac

EATVS IOBAD MORĒ PETÍ TVS INTEMPTA TIONE. ADVITĀ CREVITEXVERBE

Zerbst Ms. 1, fol. 55r

Zeuss Ms. 1, fol. 74v

cum. Ipso nãq; operis huius ordio. uelut inmolem nascentis arboris lingue radicem fiximus. ut exposimonis ramos post modũ. p ut singula expetunt loca. pducamus. Explicit liber tertius.

DŌ GRATIAS AMEN.

INCIPIT LIBER IIII:

VI TEX TVM

continuo prestruit. quo prius cum potũq; laudauit. sicnum pdecto nẽ bonũ est comedere aut bibere. p cui dubio esse melius debet addo mũ gaudii. quã addomũ lamen .ppetrare. hinc est quod iterũ dicit. lętare iuuenis in adulescentia tua. Et paulo post subiecit. adulescentia enim et uoluptas uana sunt. Quid est hoc qđ uel prius reprehendi da precipit. uel post precepta reprehendi. nisi quod ipsis limitę uerbis innuit. ut qui difficultatẽ cauere nitimur. ueritatis intellegentiam considere quã sequamur. Quę enim rũ ueritatis intellegentia cũ cor

cum. Ipsoñaq: operis huius exor
dio. uelut immolem nascemur. Ar
boris lingue radicem fximus. ut
exposimus ramos post modu. p
ut singula exponam loca. pduca
mus. Exp[illegible]

DÑ GR[illegible]

INCIPIT LIBER: IIII:

VI

TEX

TVM

CONSIDERAT, ET SENSVM SACRE
locutionis ignorat. nomã se cruci
tione instruit, quã ambiguitate
confundat. Quia nonnũquã sibi
ipsis uerba contra dicunt. sed
dũ ascensa ipsis pcommaticãt dis
sidunt. Lectore ad intellectũ
uertamus munus. Quid est cũ qđ
salomon ait. meluis est manduca
re & bibere: & non longe post subi
cit. meluis est in. addomũ luctus:
quã addomũ conuiuium. cur luctũ
conuiuio pferat. quprius est ium
pponig: laudauit. sicnum pdicto
nẽ bonũ est comedere & bibere. p
cul dubio esse meluis debet addo
mũ qualem. quã addomũ lamam
pperare. hoc est quod utrũ dicat.
letare iuuenis in adulescentia tua.
& paulo post subiecit. adulescentia
enim & uoluptas uana sunt. Quid
est hoc qđ uel prius reprehendi
da pcepit. uel post pcepta repre
hendi. nisi quod ipsis limur uerbis
inmur. ut qui difficultatẽ cauamus
p.timur. ueritatẽ intellegentia
consideret quã sequimur. Quenam
rũ ueritatẽ intellegentia cũ pcor
dis humilitatẽ quęrimur. legendi
assiduitate pcuramur. Sicut cũ
ignotorũ hominũ facies cernimus.
& corda nescimus. sed si familiaritas
locutione coniungimur. usu col
loquii eorũ animi cognitionẽ in
dagamus. ita cũ in sacro eloquio
sola historia aspicimus. nihil aliud
quã facies uidemus. Sed si huic assi
duo usu coniungimur. cum numinũ
mentẽ, quasi arcã locutionis fa
miliaritate penetramus. Sũ cũ alio

CONSIDERAT. ET SENSVO. SACRE

locutionis ignorat. nonnã sc cruditionc instruit. quã ambiguitate confundit. Quia nonnũquã sibi latentes uerba contra dicunt. sed dũ a semetipsis pcomparticipatã dissidunt. Lectore ad umbellagemmã uertamus mentem. Quid est enĩ qđ salomon ait. meluisset manducare et bibere. et nonlonge post subicit. meluisset ire addomũ luctus. quã addomũ conuiuii. cur luctũ

dis humilitate quęrimus. legendi assiduitate penetramur. Sicut enĩ ignotorũ hominũ facies cernimus. et corda nescímus. sed si familiares locutione conungimur. usu colloqui eorũ etiam cogitationes imdagamus. ita cũ in sacro eloquio sola historia aspicitur. nihil aliud quã facies uidetur. Sed si huic adsiduo usu conungimur. cuius mentem quasi exercitatione familiaritate penetramus. Dũ enĩ alia

tuis. Cū igitur ergo Laudem
misericordiæ ergo Laudem
misericordiæ Laqueorum nō referimus.
& neq; aquā miseriæ conferimus
gratiamur. Quia dū mala nr̄a sine
aliquo mentis malo respicimus.
& nūquā ētu qd corda Laudam
um de tanta cernis iniquitatib; pol
luam. & semp ētu qd hec ad Laudē
liberationis accendat. Quia ergo
utrisq; lucis requiescimus ma
nos subducam. ut tamen nec parum
los derelinquat. dicitur recte.

PARVVS ET MAGNVS IBI SVNT.

Qua aīē sic ibi conuersi pecca
toris animus culpæ suæ memoria
tangitur. ut tamen nulla causa dē
moriæ confusione deprimat.
congruæ subiungitur. & seruus
liber adnō suo. Explicit liber iii.

INCIPIT LIBER V:

TVM J. VAL DE OCCVLTA

simi diuini iudicia. cur nunc aut
nonnūq; bonis male sit. malis
bene. nunc occultum sum. cur
bonis hīc bene est. & malis male.
Nam cū bonis male est. malis bene.
hoc fortasse deprehendimur. qua
& bona si qua deliquerunt hīc rem
puunt. ut aeterna plenius dāna
tione liberentur. Cū mala bona que
phaca nra facinora hīc minuun
tur. ad sola in posterū tormenta
mabuntur. Unde & ardens mun
ferno diuini dicitur. Memento fili
qua recepisti bona in uita tua. &
Lazarus similiter mala. Arcū bo
nis hīc bene est. & malis male. ut
eternū ualeat. ut bonis darco
bona accipiam. ut pauca ad
aliquid melius exercam. an iusto
Iammq; iudicio hīc suorū ope
rū remuneratione capiam. ut
aperius ut sequamur in aeternam.
Cū malis darco aduersa se
riam. ut aeterna supplicia com
gemma defendam. an hīc comun
pena incipiat. utquando eterna
plenda; cōsa dulcissima gehen
tormenta pducat. Quia ergo

amore celestis patrie rapimur. plene
etiam uiperimi dilectione solidamur.
Quia cū nulla temporalia desiderat. nihil
est quod causa erga primū earum
contra dicat. Que nimirum carnis
quid est aliud. quā oculus mentis.
Qui interni amoris pulcre tangi
mur. abhorremq; lucis mox immuni
tatis uerberamur. Quia autē parum
est quod temporalia diligat. magnus qui
eterna concupiscit. potest etiam sic
non inconuenienter intelligi. parum
lum occidat unus dies. quo huius pes
tis languore non morimur. nisi qui
adhuc inde siderat infirmamur.

EXPLICIT PARS
PRIMA MORALI
VM GREGORII
IN EXPOSITIONE
BEATI IOB LIBRI
QVARTI DECIMI

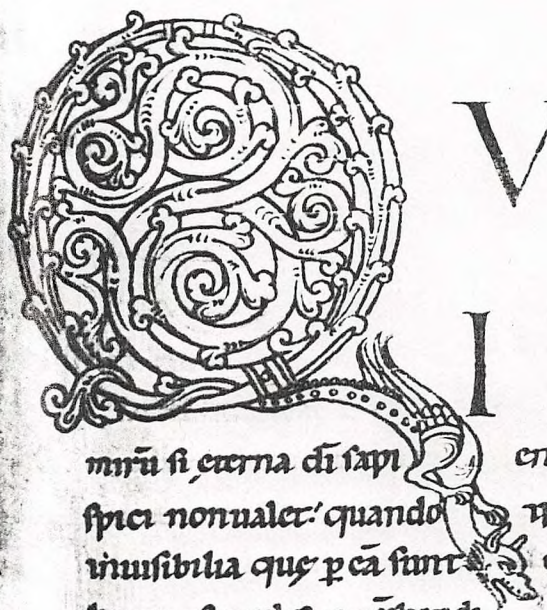
numis reuelata seuere cupientib⁹ ad cōmodandā
legentiū mihi sena pagella cuncta deseruat;
Vñ sub calcib⁹ hec legentiū, prius uero scripti
caus.q; uerū censore nem dñm intelleat ges

Zerbst St.- + Ev.-Luth. Msc. 3, fol. 40r

Quare una uictoriu palme comparetur.
Quod omis humus seli delec[tatores] pro terrenis rebus laborant. non pro
celesti mercede. xl. Quid sit qđ
palma uictoris insimitate qualitatis ē
quam exradice. xlii. Quid sit quod
dicitur: radix mea aperta ē secus aquas.
Quid sit quod dicitur ros mora
bitur in messione mea. xliii. Quid sit
quod in sacro eloquio arcus nomine. ali
quando malorū insidie. aliquando dies
iudicii. aliquando ipsa eadem sacra elo
quia designantur. xliiii. Quid sit qđ
salomon dicit. omis uenentes gladios. &
non habentes.

humilitate ueneremur? ut in hac una
usurpare sibi de omnipotentis di specie
mens humana nil audeat? quod solum
electis suis premium in subsequenti re
muneratione seruat. Vnde bene p̄
qua dictū ē. aboculis abscondita est
omnium uiuentium: ilico subinfertur. Ro
lucres scēli latent. In scriptura ē sacra
uolucres ali quando in malo? ali
quando uero in bono dantur intelligi.
Per uolucres quippe nonnumquam po
testates aeris designantur. bonorum
studiis aduersę; unde ueritatis ore di
citur? qui semen quod secus uiam ce
cidit uenerunt uolucres et comede
runt illud? Quia nimiru maligni spi

Quare una ustorū palme comparentur. Quod omnis humus sceli delectatores proterrenis rebus laborant. non pro celesti mercede. Quid sit qđ palma uastoris insimmitate qualitatis equam exradicet. Quid sit quod dicitur radix mea aperta ē secus aquas. Quid sit quod dicitur ros morabitur in messione mea. Quid sit quod misero eloquio arcus nomine. aliquando malorū insidie. aliquando diei iudicii. aliquando ipsa eadem sacra eloquia designantur. Quid sit qđ salomon dicit. omnis venientes gladios & non habentes.

VIDE

mirū si eterna dī sapientia con
spici nonualet. quando ipsa quoq;
inuisibilia quę p cā sunt conditā
humanis oculis comphendi non
possunt. Inrebus ergo creatis dis
cimus creatorem omnium qua ma
humilitate ueneremur. ut mhac una
usurpare sibi decommipotentis dī speciem
mens humana nil audeat. quod solum
electis suis premium insubsequiem re
munerationis seruat. Vnde bene p
quā dictū ē. abocultis abscondita est
omnium uitiorum. ilico subinfertur. Ho
lueres ecclī lacet. Inscriptura & cū sacra
oluueres aliquando inmalo. aliquando uero inbono dantur intelligi.
Seruoluueres quippe nonnumquam po
testates acrie designantur. bonorum
studiis aduerse. unde uerissime dicitur. qm semen quod secus uiam ce
cidit uenerunt oluueres et comede
runt illud. Quia nimirū malignis spi
ritus humanas mentes obsidentes du
cogitationes noxias ingerunt. uerbū
uitę amemoria euellunt. Hinc rursū
cuidā dium superba sapientes dicit.
Vbi pes foueas habent et oluueres
celi nidos. filius autē hominis non
habet ubi caput suum reclinet. Ubi
pes fraud ulenta sunt ualde animalia
quę infossis uel inspecubus absconditur. cū apparuerint nūquā rectis
tuneribus sed tortuosis anfractibus
currunt. Oluueres uero ut nonnullis
alto uolatu se macra sublenant. Ho
mine ergo unlpium dolosa atq; frau
dulenta. Homine autē oluerum
hec cadē superba dęmonia designant.
Ac si dicat. Fraudulenta et elata

VIDE mirū si ęterna dī sapientia con spici nonualet: quando ipsa quoq; inuisibilia quę p ea sunt condita humanis oculis comphendi non possunt. Intrebus ergo creatis dis cimus creatorem omnium qua rtus humanas mentes obsidentes du cogitationes noxias ingerunt: uerbū unę memoria euellunt. Hinc rursū eudā diuum superba sapiem dicit. Volucres foueas habent et uolucres cęli nidos: filius autē hominis non habet ubi caput suum reclinet. Vul pes fraud vlenta sunt ualde animalia quę infossis uel inspecubus abscondun tur: cū apparuerint nūquā rectis tuneribus sed tortuosis anfractibus currunt. Volucres uero ut nonnullis alto uolatu se macra sublenant. Ho mine ergo nulpium dolosa atq; frau dulenta! Homine autē uolucrum hec eadē superba dęmonia designant. Ac si dicat. Fraudulenta et elata

. II .

Zerbst St. + Ratsbibl. Msc. 3, fol. 40a

VOD AME SEPE IAM dictū ē· hoc me cr̃ebro repetere onerosum n̄ est· quia ꝙ p̄dicator egregius dicit· cadē uobis scribere· m quidē n̄ pigrū ē· uob autē necessariū· Beatus iob tanto sola minor ē· quanto desunt ceteri· Nā sepe quosdā pudicos quidē uidisse nos contigit sed n̄ humiles· quosdā uero quasi humiles sed n̄ misericordes· quosdā quasi misericordes· sed nequaquā iustos· quosdā uero q̄si iustos· sed inse potius quā in dn̄o confidentē· Et certū ē· quia nec castitas inei corde uera ē· cui humilitas deē· quippe quia superbia se intrinsecus corrūpente fornicatur semꝫ ipsū diligens aduuno amore fornicatur· nec humilitas uera ē· cui misericordia uncta n̄ ē· quia nec debꝫ humilitas dici· que ad cōpassionē fratrē misereri nescit inclinari· nec misericordia uera ē· que a rectitudine iustitie existit aliena· quia

VOD AMF SEPE IAM dictū ē hoc me crebro repetere onerosum nō est quia ꝙ pdictor egregius dicit; cadē uobis scribere nō pigrū ē uob autē necessariū. Beatus iob idcirco gestas uirtutes narrat quia inter increpationis ūbras ꝙ passionis ūbera de ꝓhensus abspei fiducia mitem suā labefactari considerat. Multa quippe gessisse se mala abuncrequamb' amicis audierat ꝙ nec ūbis patē ꝙ flagellis pressa in desperatione mentis corruat. hunc ꝓsiuru uirtutū memoriā adspē reformat. ut ne quaquā se debeat incalamitate dei uere. quę tranquillitatis suę tempore se meminerat tam sublimia egisse. Qua igitur intentionis eius causā dicim? restat ut audi tas uirtutes illius subtilit ꝓpendam? Hoc autē primū sciendū ē quia quisquis uirtute aliqua pollere creditur. tunc ueracit polleat. cū uicius ex alia parte nō subiacet; nā si ex alia uicius subditur nec hoc ē soli dō ubi fame pmittitur. Vna quaq; cū uirt? tanto sola minor ē. quanto desunt ceteræ. Nā sepe quosdā pudicos quidē uidisse nos contigit sed nō humiles. quosdā uero quasi humiles sed nō misericordes. quosdā quasi misericordes sed nequaquā iustos. quosdā uero qsi iustos sed inse potius quā indō confidentes. Ex certū ē quia nec castitas incorde uera ē cui humilitas deē. quippe qua superbia se intrinsecus corrūpente fornicatur semetipsū diligens. aduino amore fornicatur. nec humilitas uera ē cui misericordia uincta nō ē. quia nec debet humilitas dici quę ad cōpassionē fratrē misereri nescit inclinari. nec misericordia uera ē quę a rectitudine iustitię exsistit aliena. quia quę potest ꝓ iniustitia pollui nescit ꝓ cui dubio sibimet ipsi misereri. nec iustitia uera ē quę fiducia suā nō in conditore omnium sed inse fortasse aut unde? conditus ponit. quia dū a creatore spē subtrahit. ipse sibi principalis iustitię ordinē perimit. Vna itaq; uirtus sine alia aut omnino nulla ē. aut imperfecta. Vt enī sicut quib' data ui ē. deprimas quattuor uirtutib' loquar. prudentia temperantia fortitudo atq; iustitia tanto ꝓfecto simul singulę. quanto uicissim sibimet connectē? disiunctę autē ꝓfectę esse nequaquā possunt. quia nec prudentia uera est. quę iusta temperans. et fortis nō ē. nec ꝓfecta temperantia. quę fortis iusta. et prudens nō est. nec fortitudo integra. quę prudens temperans. et iusta nō est. Nec uera iustitia. quę

idcirco gestas uirtutes narrat· quia inter
increpationis uba & passionis ubera de
prehensus abspei fiducia miserem suam labe
factam considerat· Multa quippe ges
sisse se mala abuncrepantib' amicis audie
rat· & nec ubis parit & flagellis pressa in
desperatione mentis corruat· hanc psiuru
uirtutu memoria ad spem reformat· ut ne
quaquam se debeat incalamitate deuicere.
que tranquillitatis siue tempore se memi
nerat tam sublimia egisse· Qua igitur in
tentionis cuius causa dicim?· restat ut audi
tas uirtutes illius subtilit ppendam?· Hoc
autem primu sciendu e· quia quisquis uir
tute aliqua pollere creditur· tunc ueracit
pollet· cu uicis ecalia parte ni subiacet·
nam si ecalia uicis subditur· nec hoc e soli
du ubi stare putabatur· Vnaquaq; enim uirt?

que potest p iniustitia pollui nescit· p
cul dubio sibimet ipsi misereri· nec iustitia
uera e que fiducia sua in conditore om
nium sed inse fortasse aut unreb' conditis
ponit· quia du creatore spem subtrahit·
ipse sibi principalis iustitie ordine per
uenit· Vna itaq; uirtus sine alius aut om
nino nulla e· aut imperfecta· Vt enim sicut
quib'da usu e· deprimis quattuor uirtu
tib' loquar· prudentia temperantia' fortitu
do atq; iustitia tanto p fecte sunt singu
le· quanto uicissim sibimet· conuincte·
disiuncte aute p fecte ee nequaquam possit·
qua nec prudentia uera est· que iusta
temperans· & fortis n e· nec p fecta tempe
rantia· que fortis iusta· & prudens n est·
nec fortitudo integra· que prudens tempe
rans· & iusta n est· Nec uera iustitia· que

vsq

Zerbst St.- + Ver.-Bibl. Msc. 3, fol. 91a

INTELLEC
TVS SACRI
eloquii inter textū & inis
trorū tama ē librationē
pensandus: ut unusq;
parus lance moderata
hunc neq; nimię discussio
nis pondus deprimat. neq;
rursus torpor uncię ua
cuū relinquat. Multę quippe cuus sen
tentię tama allegoriarū conceptione
sunt grauidę. ut quisquis eas adsolā te
nere historiā nitatur. earū notitia pfuā
uacuā priuetur. Nonnulle uero ita
exterioribꝰ preceptis inseruiunt. ut siquis
eis subtilius penetrare desiderat. minus
quidē nil inueniat. sed hoc sibi etiā quod
latet inquirat. abscondat. Vnde bene
quidā unam rationē historica. pfigurica
nomē dicunt. Tollens iacob uirgas popu
lus uirides & amigdalinas. et explatanus
partem decorticauit eas. Decorticatę cor
ticibus suis quę exposita fuerant. can
dorem parent. illa uero quę integra erant
uiridia permanserunt. atq; in hunc modū
uirgarū uarietate. Ubi et subditur.
Posuit autem canalibꝰ in abreuatoribus
aquarum. ubi ueniebant greges ad
bibendū ante oculos haberent uirgas. ut
in aspectu earū concipierent. Facientq;
ē in ipso calore coitus oues intuerentur
uirgas. & parirent maculosa. et uaria.
& diuerso colore respersa. Quid est ergo
uirgas uirides et amigdalinas. atq; expla
tanus ante oculos greges ponere. nisi per
scripturę sacrę seriem antiquorū patrū
uitas atq; sententias in exemplū populus
prebere. Quę nimirū qua uera ratio
nis examen recte sunt. uirgę nominant.
Quibus ex parte corticē subtrahit. ut in
his quę expoliantur intimus candor ap
pareat. et ex parte corticē seruat. ut sicut
fuerant exterius inuiridiate pmaneant.
uariusq; uirgarū color efficitur. dum
cortex ex parte subtrahit. et ex parte
retinetur. Ante considerationis ergo nr̄e
oculos. p̄cedentū patrū sententię quasi
uirgę uarię ponuntur. Inquibus dū plerūq;
intellectū littere fugimus. quasi corticē
subtrahimus. & dū plerūq; intellectū lit
tere sequimur. quasi corticē reseruamus.
Dūq; abipsis cortex littere subducitur.
allegorię candor interior demonstratur.
Et dū cortex relinquit. exteriores intelle
gentię uarietas exempla monstrantur.
Quas bene iacob in aquę canalibꝰ posuit.
quia et redemptor nr̄ in uolumine cuncte
scientię quasi in aquis uerum fontem
fixit. Has aspicientes arietes coeunt.
quia rationales nr̄i spūs dum
carū inuentione delectant.

& qđ paruis insicta scriptura diuisis modis accipitur. I Quod p̄ puñe. diuine doctrine erudimo designatur. II. Quod p̄ puñe. iucunditatis humane de lectationis accipitur. III. Quod sepe prius de ipsa p̄sentate iuuendi dulce accipitur. p̄ modū puum rēpationis amaresce. IIII. Quod p̄ p̄fectū uirū. ñ solū temptant uicia. sed & ea flagella castigant. V. Quid sit qđ dicitur. Tabescē caro. & ossa nuduntur. VI. Quod significat. appropinquant corruptioni eius. & uita illius mortiferis. VII. Quod diuina, pacto plerūq; uiriliter subtrahitur ut sibimet ipsi homo ostendatur. VIII. Quod exemplū de quodam uiro di imponitur.

PARS OCTAVA MORALIVM BEATI IOB

INCIPIT LIBER VIGESIMVS TERTIVS ET QVINTVS

HVIVS OPERIS uicies necessario repeto. quoticies hoc indistinctione uoluminū locutionis mee pausatione succedo. ut cū legendi exordiū sumitur. prius ipsa memoria lectionis causa renouetur. Et tanto robustius surgat doctrine edificium.

Zerbst, Mscr. 4, fol. 3V

supplicia reddi posse incredere. xxvii.
Quid sit qđ dicatur qđ impios paciss
cos in loco uidemus. & qđ peccata tribꝰ
modis. admittit. xxviii. Quid sit quia
ex industria recessert. abeo. & omissuus
ei intellegere noluerit. xxviii. Qđ
nec dñi misione despecte sium. & intel
lectu reuerende. xxx. Quid sit
qđ ad dñm pueniat clamor egeni. & nox
pauperu. xxxi. Quid sit qđ meuiglio
dicatur. confitebor tibi dñe in toto corde
absconditis hec sapientib. & prudentib.
xxxii. Quid sit qđ dicit. qui regna
re facit hominem hypocritam. ppter pecca
ta. xxxiii. Quod plerique qui uident
boni. accepto regimine mox pmutent.
xxxiiii. Quid significet qđ semel
ipsum dñs ses nummulariorum fudit.
xxxv. Quod communia mala sint.
que sepe a sub duos in plures. sepe a plu
ris in sub duos commutant. xxxvi.
Quid sit qđ in ecclibitione susceptu
onem. & ipsis uultuamb sub duo. dure
nec sunt mundane seruitutis. xxxvii.
Quid significet sancta coccum et
byssum. xxxviii. Quid sit qđ dicit
obscurentur oculi eorum ne uideant. et
dorsum eorum semp incurua.
Explicit Capit.

INCIPIT LI

PER

SIM'QINV

INQ TA

PARTE DE

MORBE

ATIIOB.

PSA

HVMA

NE

CON

xix

portest quia magnus fortitudine & audico & iustitia & ceteras ñ portest. xlviii. Quid sit qđ alia sunt bona summa alia bona media. xlix. Quid sit qđ dauid coram archa dominum reuocat planū se omnib⁹ obiic⁹ admixtus pplis ante archā saltat. Quod sunt ñ nulli qui de semetipsis humilia sentiunt nihil se ee ñ puluere & cinerē & nihilq; sentiunt. l. Quid significet qđ timebāt uiri & ñ audebāt contēplari omes qui sibi uidentur esse sapientes.

EXPLICIT CAPVT

INCIPIT LIBER VIGESIMVS SEPTIMVS QVINTA PARTE DE MORALIBVS

BEATI IOB DE VISIONIBVS

MAGNIS DICTIS ARROGANTIS

sumere scientiā nituntur. pudere sollertes debet ne hoc qđ cor scientia alteri tumet imutetur. ne cū uirtutū ūbis morū uita colligat & uno qđ loquendi notitiā asse quitur. uiuendi se se imperitia transfigat. Hos itaq; cū forte ducere audimus & tam̄ de ductis fortib⁹ tumescere cōspicim⁹ qñ si doctrine hortos ingressi despuis⁹ fas attingam⁹. Discreta ḡ nob⁹ sollicitudine opus ē & carpere qđ redolet & cauere qđ pungit ne si fortasse impudē ductorū flos legitur incauta legentis manus morte spinarū lacerat. Heliu itaq; doctus & arrogans; profert aliquando qđ mulceat aliquando qđ pungat. Sic ḡ sumēdū de eius doctrina qđ placet. ut tam sollicite cauendū sit de elatione qđ uulnerat.

Zerbst, Mscr. 4, fol. 69v
[Q-Initiale]

Zerbst, St.- + Var. bibl. Ms. 4, fol. 49r

INCIPIT LIBER VIGESIMUS SEXTUS QUINTA PARS TEDEMO

SVIS HOC ARROGANTIS VIRI habere inter alia ꝓprium solem· qđ audi torib⁹ suis nequid fortasse mordinatiꝰ diverint· tunc requirunt cũ se laudabiliꝰ aliquid divisse cognoscunt; hęc indelica- facunt ñ quo de dictis sins ambigunt· ſ· quo abaudientiũ iudicio favores que runt· Nã cũ inuenirı facile poterunt· quo animo ꝓclamantur· si quisquã cũ corũ bona laudat· ꝯa mala reꝑhendit· Certũ quippe ẽ qua sic inflatur lau dib⁹ ita correptiomb⁹ inflãmant· ꝯ· a quo libẽ· se uel iuste reꝑhendi despicunt· moxq; inmalis suis fomitẽ defensionis ex quirunt· Quom ergo debomꝰ suis humi liꝰ ambigunt· qui mala sua defendere ꝯam pũse molliunt· Ille ẽ enim uere humilis inbomꝰ· qui ñ ẽ defensor imma lis· Nã qui de malis suis arguitur· et conꝰ

Cap. xxx

RBEATI IOB
INLOCU
TIO
NIBVS

ūba arguentis accendatur· quando debonis
sius q̄si humilit̄ utitur· p̄ humiliatis uo
c̄e ornari appetit· n̄ doceri· Heliu itaq; ui
tā arrogantiū signans· p̄ quā multa in
tūa & sublimia intulit· ecce inūbis for
mā humilitatis assumit· & aequitate, p
posita sub q̄dam discipulatus imagine
beatū Iob alloquitur dicens· Quia ergo
ego locutus sū ad dn̄m· te quoq; n̄ p̄hibeo·
Si errauī tu doce me· si iniquitat̄ locut⁹
sū· ultr̄a, n̄ ad dam· Sic̄ sepe contingit ut
bona loquantur & mali· multa heliu for
tia paulo superius se dixisse meminerat·
& securus ideirco ne fortasse errauerit re

quirdur. 2

Zurich St.- + Kant.bibl., Mss. 4, fol. 49r

mbꝰ semam ꝑ̄ tunc eū lucis ūtiꝫ
rad: ꝰ ñ udebam. Vnde e israhelitꝫ post
quā uocauit contra mꝰ sen de excrescen
ti labore conquerent dicentes. Videat
dñs et iudicet quī fetere fecisti odorē
nostrū coram pharaone et seruis ei et ꝑ
buisti eis gladiū ut interficeret nos.
Volentibus q̄ppe exegi pro dilectione pha
raonis paleas subtrahebat. et tam cuis de
mensure opa requirebat. Quasi ergo con
tra legē mensure submurmurat. post cui
cognitionē tēptationū humilꝰ accio
res portat. Ut eī sibi labores crescere ē
spiritꝰ. uico quod aduersario displicet
quasi fetere se oculis pharaonis dolet.
Post lucē ergo ethus sequit. q̄a post illu
minationē diuine uisitatis tempestatio
nis certamē angit. Recte uero cū di
uidi ethus dicit. q̄a mundū ñ singuli //
omīb ꝑ quos dū mentis acies recta posit
mens fatigat. Prius enī cū cōpassione
unī cuiusq. animus adiuuari ꝑ spiritꝰ.
et tunc temptationis laqueos apponit.
Alius nāq laxe. alius tristibus. alius //
timidis. alius elatis moribꝰ existit. Quo
ergo occultus aduersarius facile capiat.
uenas cōpassionis de cognitionis pa
rat. q̄a eī letitie uoluptas mixta est
laxis moribꝰ luxuria ꝑponit. et q̄a
tristicia mētē facile labitur. tristibꝰ
poculū discordie porrigit. q̄a timidi
supplicia formidant. pauentibꝰ terroꝰ
imminet. et q̄a elatos extollit la
ēspicit. cos adquiq; uoluerit blandis fauo
ribus trahit. Singulis igit hominib ui
cis cuiusq; insidiatur; neq cum
facile capi uaret. siquis luxuriosis ꝑmu
uit auaris scorta ꝑponeret. si quis uora
ces de abstinentie gla uit abstinentes
de quiq; inbecillitatē pulsaret. simules
ꝑ studiū certaminis uit uacundos capere
ꝑ fauorē formidinis quereret; qua ergo
intētionis ardore callide singulis
insidiant uicinos moribus laqueos ab
scondit. Recte dicit; dimittit ethus
sup terrā; si cū pmittit ꝑ quā mā spargit
lux. tantiq; subtungit. dimittit ethus sup
terrā numerū p candē mā ꝑ quā
lux spargit et iā dimidi ethus indicatur.
Alia quippe atq incomprehensibilis sci
ꝑ quā cū luce sua nras mentes irradiat
et iā temptationes aduersarii dispensan
modificat ut simul multiq; conuenian
ut ipse tantūmodo quę ferri possunt
illustrata iamdō animā tangant. ut
cū tactus sui ardore nos cruciant. ꝑfec
tionis incendio ñ exuram. Paulo ante
tamē q̄a fidelissime dꝰ q̄ñ patiet
nos temptari supra quā ponentis; facie
cū tēptatione etiā exitū ut possimus sus
tinere. Hunc ergo ethū alter dimidii calli
dus supplantator: alter misericors con
ditor; ille dimidium ut pullū cinis in
terimat. iste ut eū tolerabilē reddat.
et qua cū tēptatione fatigam. ñ solū
interni hostis instrumꝰ. sed et iā exterio

Zerbst Mss. 5. f. 27a

DEMORA LIBVSBE ACTIOÓ. OST DAMP

RVBRICA POSEFVNERA PIG
norū p̄ uulnera corporis· p̄ uerba male
suadentis uxoris· p̄ cōtumeliosa dicta
amicoꝝ· p̄ hereditatē fortuitu casula ur
cladoꝝ· pecunie uirtute constantie lau
dandus· audiuit beatus iob fuerat· S· sed
deplenda sc̄o esset euocandus· ut p̄ quā
hic adhuc duplicia recipiat· & postea
salutē p̄sumat· ne desperet· ut iob ualeat

dumus uirtutis· ne p̄ clamoris gladiū ipsa
illū sua uictoria sternat· debet· omps de
inferque p̄ districtā iusticiā que seruat
ad unā· Quod cū pene pleriq; animā
qua conscia uirtutis uīt fiert· que illā di
considerātione sua inflat· ad plenitudine
ueritatis euocat· & dū se ad p̄cipienda
p̄mia sufficere suggerit· ea ameliora
nis intentione distendit· Iustus igitur
iob uīt uel uīt flagella certat· s· iusti
or p̄ flagella p̄manſit· & laudat· Intrea
di uoce p̄modii certat & uincere p̄ facto
uidet nulla ductus ex p̄cussione p duc
ta in laudē di tanto elatur· ē· quanto
maior ē castigatione p cussus· s· humili
andus erat iste· qui p̄ stratus ulceribꝰ· sic
uirtumbꝰ stabat· humiliandus erat· ne tā
robustissimū p̄ectus clamoris tela con
foderent· qđ constabat certe quia· & in
lata uulnera nō incassum· Requirendus· ꝯ
numerū fuit homo· cui debuisse· cōpa
ratione superari· S· ꝑ· qđ qđ de eo uoce
dñi dicatur· uidisti seruū meū iob· qđ nō
est si milis uir sup̄ terram· cui q̄
cōparatio ne ponatur unica de
quo dō ar testante dr· qa nul
lus homuis cōpa ratione possit
equari· Quid itaq; agendū ē· ni ut ex p
sona sua ipse dñs suus illū uirtutes nar
ret & dicat ei· ꝯ tibi qđ p̄ducat lu
ciferū intempore suo· & uesperū sup
filios ire consurgere facit· Et uenti
flūquo ap̄e sunt & porte mortis· et

sibi presto ē graue estimant. qa illud nō
ē ad qđ anhelant. Indesinenter autē eoꝝ
mens ipsis temporalibus laboribꝰ festi
nillud celeste gaudiū resumēda suspen
dit. dū in aure cordis intro erumpente
concentu societatē sibi cotidie supnoꝝ
ciuiū pstolantur. Iste concentus supne
laudis. in aure illius erupebat qui dice
bat. Ingrediar inlocū tabnaculi admira
bilis usq; ad domū dī. In uoce exultatio
nis & confessionis. ac sonus ciuitatis epu
lantis. Qui igitur inuisa uocē exultatio
nis & confessionis ac sonus ciuitatis epu
lantis audierat. Quid illū aliud nisi sic
celi concentꝰ excitabat. qui tam ccentꝰ
reprobis dormit. quia eoꝝ cordibꝰ nequa
quā p uocē compunctionis innotescit.
Non enī considerare illā desiderabilē supnoꝝ
ciuiū frequentiā studerent. nullo
ardoris radio illa sollēpnitatis interne
festa conspiciunt. nulla unanimē contē
plationis penna subleuant. solis nāq; ui
sibilib⁹ seruiunt. Et idcirco nihil supne
suauitatis unterius audiunt. quia
eos sicē & superius dixi. in aure cordis
curarū seculariū surdi tumultus pre
munt. Quia ꝫ occulta dispensatione iu
dicis qđ alius aperitur. alius claudit
qđ alius detegit. alius occultat. Dicat
recte. quis enarrauit celoꝝ rationē. et
concentū celi quis dormire facit. qđ
tam te nobis latus innotuit. cū redēptor
ñr p dispensationis mysteriū apparens

xvii

xxii

xxiii

xxiv

xxv

xxvi

xxvii

xxviii

ex indignis misceat̄ pbum. & eos ase ꝫ
dig[illegible] ni uidebuntur ex clusit. Vnde hic
p mor q̄q; apte subiungitur. Quando
pul rect uis imitam. & glebe cōpingebant.
Quid enī impuluere. ni peccatores accipi
mus. qui nullo rationis pondere solida
ti. cui libet temptationis flatu rapiunt.
De quib⁹ scriptū ē. Non sic impii ñ sic.
sed tā quā puluis quē proicit uentus a fa
cie tre. Puluis ꝫ unita fundit ē. cū pec
catores uocat in ecclām tradite fidei ſt
ratione solidati. ut qui prius inconstan
tia mobiles tēptationis aura leuabantur.
immobiles p modū contra tēptatiōs con
sisterent. & do pseuerant inhereentes fi
xum bene uiuendi pondus tenerent. Glebe
ū ex humore coagulantur & puluere. In
huc itaq; tra glebe cōpincte sunt. q̄ndo
ppli qui prius q̄si indispsione pulueris
diuisa sentiebant. p modū sci spūs gra ac
cepta in illa pacatissima unanimitatis
concordia conuenerit. ut cū essent tra
mulia uel rursū quinq; milia scripturā
testante dicerentur. quia erat in eis cor
unū. & anima una. Has glebas ex uno q̄de
puluere. s q̄si diuisa mole distincta cotti
die dns unita cōpingit. quia seruata uni
tate sacramēti. unita uarietate morū atq;
linguarū fideles in ecclām pplos colligit.
Has glebas ia dns tunc designauit. quan
do ad esum panis et piscū quinquagē
nos discumbere uel centenos iussit. Quas
tam glebas si in ecclia ex diuisitate meritoꝝ

ꝫ qa uocatu peccatoros & p sci spūs gram infusi.
in collectione fr̄ caritatis unitu. Iste glebe
unita cōpactē fr̄.

Zerbst, Mscr. 5, fol. 41v

absentia presens fuit discipulo. GREGORIVS.

O portet pene ut interim sileas. q̃tenus adhuc maiora agnoscas. Gothorũ nãq; temporib⁹ cũ rex cox. totila sem̃ uirũ ꝓphetĕ spm̃ audisse habere: adei⁹ mo nasterũ ꝑgens paulo longius substitit. eiq; se uenturũ ee nunciauit. Cui dũ ꝓtinus mandatũ fuisse de monasterio ut ueniret: ipse sicut ꝑfidẽ mãs fuit. an uir dĩ ꝓphetĕ spm̃ haberet explorare conatus est; Quidã uero ei spatarius riggo dicebat. cui calceamenta sua ꝑbuit. eũq; regalib⁹ uestib⁹ indui fecit. quẽ quasi ipsona sua ꝑgere addĩ hominẽ ꝑcepit; ineui⁹ obsequio tres q̃sibi ꝑceteris adhęrére esuescerant comites misit. scilicet. Wlrid. critb. ⁊ bludin. ut ante dei seruu oculos ipsiũ ee regẽ totilã simulantes. ei latera ob ambularent. Cui alia q̃q; obsequia atq; spatarios ꝑbuit. ut tam exeisdẽ obsequiis quã expurpuratus uestib⁹ rex esse pu taret. Cũq; idẽ riggo decoratus uestib⁹. obsequentiũ frequentia comitatus monasterũ fuisse ingressus: uir dĩ eminus sedebat. Quẽ uenientẽ espiciens. eũ iã abeo audiri posse. clamauit dicens. Lone filu pone hoc q̃t portas. ñ est tuũ. Quo riggo ꝓtin⁹ inter rã cecidit. ⁊ q̃tanto uro illudere ꝑsũpsisse expa uit. Omisq; q̃ eũ eo addei hominẽ uenichant. terrę esternauerunt. Surgentes autẽ adeũ ꝓpinquare mi

Zurich, Stadt- u. Kantonsbibl., Ms. C. 6, fol. 38a

Juan 17 sa. 6

f. 38r

adexaudiendū ibi pſto ſint · ubi eſtat q̄a mſa ſ corpori
bus nſm : ibi eos neceſſe ē mlta ſigna oſtendere .
ubi deo⁹ poteſt pſentia mentis infirma dubitare ; Qui⁹
ænī mens ſndō fixa ē . tanto magis habet fidei merit̄ .
quanto illic eos nouit ænitere meliore . ⁊ tamen
n̄ de ee ab exaudtione . Vnde ipſa q̄q uerba ſua fidē
augére ⁊ diſcipulis dixit . Sieī habuero . paracl̄m non
uenier aduos . Cū enī conſtet q̄a paracl̄mus ſpūs ſemp expa
tre ꝓcedit ⁊ filio : quare ſe filius receſſurū dicit ut
ille ueniat . q̄ nunq̄ a filio recedit . Sz q̄a diſcipuli dñm
mearne cernentes corporeis hunc oculis ſemp uidere ſi
uebant . recte ei dicit . Niſi ego abiero . paracl̄mus n̄ uenie
et ; aſſiaꝑte dicerent ; Si corpus n̄ ſubtrahis : quare ſpūs
amor n̄ oſtendo . ⁊ niſi me deſieritis corporaliter cernere :
nunq̄ me diſcetis ſpiritaliter amare .

Placet quoddicis . GREGORIVS . Aliquamdiu in aloeu
tione ceſſandū ē . ut ſi adalios miracula enarranda
tendimus : loquendi uires interim reparemus .

DIALOGORVM BEATI GREGORII PAPE LIBER
SECVNDVS FELICISSIMI EPISCOPI ET LIBERIANI .

OMNIVICINIS PATRIBVS VALDE INTENDO . MAIORVM
facta reliquerā . ita ut paulini miraculū nolanę urbis epi . q̄ multos quoq . meminit iuriſte ⁊ nēpr̄ p̄ceſſit .
memorię defuiſſe uidear ; Sz adpoſta nunc redeo . eaq

ut m q sint genera conpunctionis edisseri.
In mutus speciebus cpuncto diuidit. qndo singule qq
culpe apenitentib' plangunt. Vnde exuoce qq pe
tentiu hieremias ait. Diuisiones aquarū deduxit oculus
ms. Principaliū uero conpunctionis genera duo sunt.
qa dm sitiens anima prius timore cpungit. post amore.
Prius eni sese inlacrimis afficit. qa dii malox recolit
suox. phis ppetua aeterna supplicia prumescit. At uero
cū longa mgoris anxietate fuerit formido csupta. que
da ia de psumptione uenie securitas nascitur. et in amore
celestiu gaudioz animus inflamat. Et q prius flebat
ne duceret ad supplicia: post modu flere amarissi
me incipit. quia differtur a regno. Contemplatur
eni mentis q sunt illi angelox. chori. que ipsa so
cietas scox spuu. que maiestas interne uisionis di.
et amplius plangit quia a bonis ppetuis de e.
qua flebat prius cū mala aeterna metuebat. Sicq fit.
ut pfecta conpunctio formidinis: trahat animu ad
conpunctionem dilectionis. Qt bene in sacra ueraciq
historia figurata narratione describitur que ar.
qd axa filia caleph sedens supasina suspirauit. cui
dicit pat suus. Quid habes. At illa respondit. Da mihi
benedictionem. Terra australem et aridam dedisti mi.
hi. da et irriguam. Deditq ei pat suus irriguam

hor cā qre p̄ ꝑ̄ꝫ fola

VE[illegible]NE PIETATIS. q̄ diuersis modis in diuersis ætatib⁹ & diuersis temporib⁹ hominis meritо. sp̄ gratis a ipso solo proq̄ fit dō. sicut apls ait. Sine pœnitentia sunt dona & uocatio dī. Quæ ad mortē dicit; Quibera uit nos. & uocauit uocatione sua. nō secdm operā nrā. sed secdm suū ppositū & gram. Vocat enī ut dictū ē multis diuisis modis. quia aliquantū ꝑ corpore ꝑ ſma gis tribuere. neq̄ sup burecordē. neq̄ cogitatione malignari. neq̄ uentrē implere. sed cū discretione omia agere; Ecce inhis ē monachus. Dix abb iacob⁹' Quia sicut lucerna obscurū cū aerē illuminat ita & dnī siuenerit in corde hominis illuminat eū. & docet oēs uirtutes & mandata dī. Interrogauer q̄dā patrū abbatē machariū ægyptiū a. cenes. Quom̄ & quando manducas & quando ieiunas corp⁹tuū sic siccū ē. & dix eas senex. Sic lignū consumat in manu hominis cū quo frmces inigrare usant. ita sit omo habuerit mētē suā in mmore dī. ipse timor di. ssa eā ēsumit. De Sapientia quę xp̄s est; Sic enī scriptū inuenit; Cap. X.

CORONA sapientiæ timor dnī ē. & initiū sapientiæ. Initium sapientiæ timere dm̄. & plenitudo sapientiæ & radix timor dnī est. Imeam⁹ g̃ dm̄ nr̄m. & animas nr̄as ꝑparem⁹ ad exercendā sapientiā. ut sapientes & pie & iuste uiuentes. cū ipsa sapientia regna merceam⁹ possidere ꝑpetua. Sic enī scriptū ē; Qui custodierint illā iustificabunt abea. & facile uidebunt abhis q̄ diligunt eā. & inuenient abhis q̄ quer

Si pugnas. uincis. Si occideris coronaris. Tu in seruitute
liberaes. in periculis tuta. in custodia lęta. Tibi oms reat
addicet. tibi uniuersa malitia subiugat. Te potentes ho
noram. suscipiunt principes. magnam exquirt. & iam
illu ten nũ quã desiderant quum pugnam. Tibi bonu pares.
mali inuident. zelant æmuli inimici sub eũ bunt. Hec
umquã poteris uictrix noncẽ. & iam si tibi inter hom
nes uidexiustus defuerit. Dicebant de abbate paulo.
q̃ teneret manibus eos quidicuntur cornua aspides.
& serpentes atq; scorpiones. & sic docebat eos p mediũ.
Sidentes autẽ haeresis. sans facientes ei interrogabant
eum dicentes. Dic nobis quid operatus es. ut acciperes
grãm istam. Qui ait eis. Ignoscite mihi patres. Si q̃s
possederit puritatẽ & innocentiã. omnia subiciunt
ei sicut ade. quando erat in paradiso ante p̃uaricati
onẽ mandati diuini. Quid sit Scificare ieunium.

C. QUia ieunatis dñi uictimas recensentes triũphũ uite
salutis agnouim. ieunia nra religiosis scificem obsequiis.
Quid autẽ ẽ aliud scificare ieunium. ni ieunii causa scã
uelle. iusta facere. iniqua uitare. Scificat ille ieunium.
q̃ flamas seuientis iracundie mansuetę mitis placabilita
te restringit. Scificat ieunium. q̃ lasciuientes oculos tur
pi ab aspectu habenis castitatis auertit. Scificat ieu
nium. q̃ iniuriarũ iacula scuto patientię repulsa dispgt.

Zerbst, Stadt- u. Landesbibl., Msc. 6, fol. 208v

Zurla Mscr. 6

f. 208v

illā; Scriptū ē enī. Concupiscentia nap sapientię de
ducit adregna ppetua. Propt ea ait salomon. Optaui &
datus ē mi sensus. inuocaui & uenit inme spē sapientiæ.
& ppposui pluce habere illā Supsalutē & omē pulchritudinē
dilexi illā. qm mertingubile ē lum illi. Venerūt amē in omi
bona parti cū illa. Innumerabilis honestā p manū illi. & letari sup
omīb⁹ quō ante cedebat me sapientia. Infinit enī thesaurus ē ho
minib⁹ quo qui usi sunt participes facti sūt amicitiæ dī.
Est enī in illa spē intellect⁹. scs. unic⁹. multiplex. subtilis.
mobilis. di ſert⁹. inquo inquinat⁹. cert⁹. suauis. amans
bonū. acut⁹. human⁹. stabilis. secur⁹. omnē habens ur
tutē. omiā pspiciens. & quę capiat oms spē intelligibi
lis. Omnib⁹ enī mobilib⁹ mobilior ē sapientia. Ipsa ē enī
uirtus dī. & emanatio claritatis omnipotentis sincera.
Candor ē enī lucis ętnę & speculū sine macula dīma
gestatis. & imago bonitatis illius. Est enī hac speciosi
or sole. & sup omnē stellarū dispositionē luci ē parata
inuenit⁹ prior; Luci enī succedit nox. sapientiā aut
ñ uincit malicia. Attingit aut afine usq; adfinē fortit
& disponit omia suauit; Sobrietatē enī & sapientiā doce
& iustitiā. & uirtutē. q̄b⁹ utilius nihil ē in uita hominib⁹.
Thesaurus magn⁹ ē sapientia. quā q̄ inuenerit inueni
untā. & qui possederit illā immortalitatis habebit gra
tiā. Ipsa ē enī quę stabiles facit in fide. certos in uer bo.
dulces in eloquio. hilares in actu. in mistedia humanos. in
respondendo suaues. in discernendo sagaces. in sperna
re maues. in aduersitate securos. acutos in sensu. p lucidos

eissimi frs. unanimis conuentio. hilaris ẽgregatio. ful
gens ẽiunctio. ista est aseto bene placita & adnunciata.
ista ẽ abinitio narrata requies. mistã festinar̃ ire omꝰ
dnm diligentes. adistã colligunt omꝰ exgentib⁹ dnõ
credentes. religiositatẽ seruantes. In eã & nos omꝰ ꝓga
mus oreligiosi filii dĩ. adistã omni uirtute nrã festinemus.
Ut nihil nos reuocet. nihil nos retardet. nihil nos impediat
adhoc desiderabile ꝓparare ẽuuuũ. Omnẽ negligen
tiã anobis pellamus. omnẽq desidiã abanimo. & cor
poris impedimenta anobis ꝓiciamus. ut huĩ beatitudi
nis & requiei domestici efficiam̃. quatñ sẽ huĩ ut dicñ
ẽ epulationi digni inueniamur. De eo q̃d omꝰ electꝰ. atq;
ffrecẽ monachꝰ. & homo & umulꝰ & leo & aquila signalĩ sũ

OMNIS ET ENĨ ELECTVS atq; innua dñi ꝓfecẽ. xem.
& homo & umulus. & leo simul & aquila ẽ; Homo
enĩ rationale ẽ animal. Ymulus autẽ insacrificiũ mac
tari solet; Leo ũ forus ẽ bestia. sicut scriptũ ẽ. Leo for
tissimus bestiarũ. & nullus paucbit occursũ. Aquila ad
sublimia cuolat. & ñ̃ uerberatus oculis solis radiñ in
tendit. Omnis itaq; quotidiana ꝓfecẽ. homo ẽ. Et qua
si nouꝰ ipsũ abhuĩ mundi uoluptate mortificat. umulus est.
Qui aũ ipsa sua spontanea mortificatione ẽtra aduersa
omiã fortitudinẽ securitatis habet. unde leo ẽ. scriptũ est; ius
tus autẽ quasi leo cfidens. absq; terrore erit; Qui a

Fascio Nov. 6

fr. 211r

F. Münnich, Die Bibl. des Franciscanerklosters zu Herbst, in: Herbster Jb. 15 (1930) S. 5–88, vgl. zu allem S. 73

Abb. 1. Der segnende Weltheiland. Ganzseitige Miniatur aus Handschrift 6: Diadema monachorum (vgl. S. 73). Smaragd
Mit frdl. Genehmigung dem Bernburger Kalender 1930 entnommen.

Herbst, Kirchen- u. Stadtbibl.
Hs. 6 (aus Nienburg)

Zürich, Stadt- + Kantonsbibl., Ms. C. 11, fol. 3r

INCIPIT LIBER SCI GREGORII PAPE QUI DICITUR PASTORALIS CURE.

PASTO

RALIS CURE me pondera fugere delitescendo uoluisse benigna fiat lenitate humillima mentione reprehendis. Que nequibusdam leuia esse uidentur. presentis libri stilo ex primo decorum gravedine omne quod pensio. ut ad hec quis ualeat incaute non expetat. et qui incaute expetit. ad eorum se esse pertimescat. Quadriptita uero disputatione liber iste distinguitur. ut ad lectoris sui animum ordinatis alligationibus. quasi quibusdam passibus gradiatur. Nam cum rerum necessitas exposcit. pensandum ualde est. ad culmen quisq; regiminis

Sce Marie Begerricis. Sci & Cyriaci epi mr. In Hansworte

Zirbs

pcat̄ mihi ad nutus cor. sed cū illor
ad malū cucurrum. & festinant
ut effundant sanguinē: frustra
aut̄ iacit̄ rete: ante oculos
pennatorū. Ipsi qq; cōtra sanguinē
suū insidiant̄. & moliunt̄ fraudes cōtra animas suas. RO mihi
do mine sedium tuarum assistri
cem sapi entia am et noli me re
proba re a pueris tu is quoni
am seruus tuus sum ego & filius an
cil le tue VOomine pater & deus
uite mee ne derelin quas me: ne cogi
ta tu mā lig no Quo SIc
semute omīs auari animas possi
dentiū rapuum. Sapientia foris
pdicat in plateis dat uocē suā.
in capite turbarū clamitat in
foribꝫ portarū urbis: pfert ūba sua
dicens. Vsq; qq paruuli diligitis
infantiā. & stulti ea quę sibi sūt
noxia cupient. & imprudentes
odibūt scientiā. Conuertimini ad
correptionē meā. & pferā uob
spm meū. & ostendā ūba mea.
qa uocaui & renuistis: omē con
silium meū. & increpationes meas
neglexistis. RO cum ce ci derit
ui so la et tempestas transierit
Incipit liber quartus Salomonis filii Dauid regis israel

propria nutrite eam. ca
in altissimis sedebit: super semitas meas
in cōclusionibus uiarum stabit. In capite turbarum
quoq; uocitatus tuo ridebo. et
subsannabo cū uob qđ timebatis
aduenerit. cū irruerit repen
tina calamitas. & ruina quasi
tempestas ingruerit. Quando
uenerit sup uos tribulatio. &
angustia. tē inuocabunt me
& nō exaudiā. RDiscipli sapientia
& timor domini intellectus
bo nus omnibus facien tibus e
um laudatio eius manet in se cu
lum seculi. VIr sapiens stabit dedit paupe
ri bus iustitia eius manet In sem
Verbum mi quum et dolo sum
lon ge fac a me domine dum
ci as et paupertatem ne de deris mihi
sed tantum victui meo tribue
necessaria ne forte satiatus
euomam illud et peiurem nomen dei
me i. RO agna et num
quam uidicia tua domine & in
enarrabilia uerba tua magnifi
cabit populum tuum et ho
no rificabit VOeduxit sicut oues
populum tuum in manu moysi
et aaron in bono RHe derelin
quas me domine pater & domina

de sapiemā
uā acquie
illā & exalta
abea cū cam
ut capitī tuo
osa uiclina
mi ī suscipe
licentē t amni
entię monstra
mtas equitatus.
s. n arrabunt
s n habebis of
ris sanctus im
maloy tua.
osa. nescium
mi auscultā
doqa mea in
ecedant ab
ca. ī medio
ſt mi et uiuen
carni sanitas
cor tuū. qa
Remoue ate
tua labia pro
uū tui recte
tuę p̄cedant
semitā pedib⁹
tuę tuę sta
lunes ad dex
nistrā. auerte
cū ame

ipse ad te rectos faciet cursus tuos.
mmeca aut tua impios p̄ducet
fili mi. adtende sapientiā meā.
& prudentię meę inclina aurē
tuā. ut custodias cogitationē.
& disciplinā labia tua ꝫ seruent.
fauus enī stillant labia meretricis.
& nitidius oleo gutur eius. Novissima
aut illius amara q̄si absinthiū et
acuta. q̄si gladius biceps. fili mi
si spoponderis pamico tuo. defix
isti apud extraneū manū tuā.
illaqueat es uerbis oris tui. et capt
ꝑpriis sermonib⁹ fac. g̃ queso qđ
dico fili mi. & tenet ipsū luba.
qa incidisti inmanū ꝓximi tui.
discurre festina. suscita. amicū
tuū. ne dederis somnū oculis tuis.
ne dormitent palpebrę tuę. fi
mi eruę q̄si dāmula de manu. &
quasi auis de laqueo. & sicut aucupis.
Vade ad formicā o piger. & ꝫ ide
ta uias eius. & disce sapientiā Que
cū n habeat ducē nec p̄ceptorē.
nec p̄incipē. parat estate cibū sibi.
& congregat in messe qđ comedat.
Vsq; quo piger dormis. Quando ꝫ
surges ex somno tuo. Paululū dor
mitabis. paululū dormies. pau
lulū ꝫ seres manū ut dormias. &

Zerbst. Krs. + St. Bibl. Mscr. 3, Spiegel von.

filio. equalit̄ pcedant̄. c̄ sub
stantiale c̄ coet̄nū patri & filio.

Benedi cat nos de us deus
noster benedicat nos de us & metu
ant e um om nes fines
ter re Deus misere
tur nostri & benedicat nos ds

Pater c̄ plen ds unus. Ter me
filius plenus ds a patre a patre
genit. spc scs plenus ds a patre
& filio, procedens. Non tam̄ tres
dei dicim̄ sed unū dm̄ omni
potent̄ c̄tnū inuisibilē in
cōmutabilē. Benedic tus do
minus de us israhel qui fa
cit mirabilia solus & be
nedictum no men maiesta
tis e ius in e ter num
Replet biatur maiestate eius omnis
ter ra fi at fi at Ter be

Deus tot ubiq; ē. tot ubiq;
ptens est. n ppartes diuisus. s;
totus in omib; non local̄t. sed
potential̄t. q; sine cōmutatio
ne sua mirabilia creauit.
& gubnat creata. semp ma
nens q̄d ē. cui nihil accidat
de potent. qa simplici di
uinitatis nature nihil ad
di nihil minui potest. qa

sicut de us noster ter tus es
de us qui fe cisti mira
bi lia Magnificasti tam fecisti in
populis uirtutem tuam redemisti
in brachio tuo po pulum tuum
tum Tu es a Te inuoca
mus te adoramus & laudamus obeata
trinitas Tructamur Spes nostra sa
lus nostra ho nor noster o beata
tri nitas Ds nr tes Ds beata nos
sal ua nos uisi fica nos o beata
tri nitas Magis & Sit nom dni be

Hec tria unus ds. unus dns. Hec
tria idē ds & dns. uera semp una
unitas in substantia. qa una sub
stantia pater & filius & spc scs. Hec
ē scā trinitas nihil mai ē utrib;
psonis simul nominatis qualibet.
qa uniuersa quaq; psona plena ē
substantia unus. non tam̄ tres sub
stantie. s; una substantia una
potentia una essentia. una ēnitas
tas. una magnitudo. una bonitas.
tas. unus ds & pat̄ et filius & spc scs.

Magnus do minus et magna
uirtus e ius et sapientie
e ius non est nume
rus Magnus dominus & lau
dabilis nimis & magnitudinis eius
non est finis Et sapi

Spiegel vom.

tro. & uasa aurea que exsoluistis
ei pdelicto. ponetis in capsella
ad latus ei. & dimittite ea ut ua
dat. & aspiciatis. Et si quidem
pua finiu suoy ascenderit uia
bethsamesi. ipse fecit nob hoc
malu grande: Sin aut mi
nime. sciem⁹ qa nequaq̃ manu
ei tetigit nos. sed casus accidit.
Et retulerut archa dnī. & unu
lerut ea in domu aminadab in
gabaa. Eleazaru aut quenda
sanctificauerut ut custodiret archa
dnī. Et factu e exqua die man
sit archa dnī in loco quo tunc
imponebat multiplicati sunt
Erat qppe ia ann⁹ nouesim⁹. et
requieuit omis domus israel p̄ do
minu. dixit aut samuel ad uni
uersā domu israel dicens. Si in to
to corde uro reuertimini ad dm.
auferte dos alienos de medio
uri. baalim. & astaroth. & p̄para
te corda ura dno & seruite illi
soli. & eruet uos de manu phi
listhim. Abstulerut g filii israel ba
alim & astaroth. & seruierut dno
soli. Dixit aut samuhel. Congre
gate unūsquisq in maspha
ut orem pro uob dnm. Et congregati

tibi peccau
uiaq; samuh
phat. ascend
tuno⁹ adiuri
filii israel. tum
no⁹ dixerut
pro nob clama
ut saluet n
no⁹ tulit a
lactente un
locaustu in
uit samuh
exaudiuit
dnīs fragor
sup philisth
cesi sunt a
uit israel de
st philistheos
ad locu q ei
dit aut sam
& posuit e
sen. & uoca
pis ad iuuto
senuisset
suos iudice
filii ei pri
abia. iudi
ambulau
si declinau
ceperut

Judges, Vulg. + St. Luke, Mss. S. Spiegel van